

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรรณิการ์ ศรีสวัสดิ์วิชัย. การตัดสินใจซื้อและอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐของประชาชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะ
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- กลุ่มส่งเสริมสื่อมวลชนเพื่อเด็ก. รายงานสรุปการประชุมปฏิบัติการและนิทรรศการก้าวทัน
เพื่อพัฒนาเด็ก. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2532 (อค์สำเนา).
- ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสาร. ยุทธศาสตร์ของการสื่อสาร
หน่วยที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- จุงศักดิ์ อมรเวช. นิยายภาพยุคแรกเริ่ม. พ้าเมืองไทย. (เมษายน 2527).
- ชวลี เชื่อมทอง. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในหน่วยการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนกับวิธีสอนตาม
แผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา
ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ธนาชัย แอนด์ เอ็นพีจี กรุ๊ป และ สยามอินเตอร์คอมมิค, บริษัท. เอกสารงานแถลงข่าวลิขสิทธิ์
การ์ตูนในประเทศไทย วันที่ 17 สิงหาคม 2537. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธนาชัย
แอนด์ เอ็นพีจี กรุ๊ป จำกัด และ บริษัท สยาม อินเตอร์คอมมิค จำกัด, 2537
(เอกสารไม่ตีพิมพ์).
- นันทวัน สุชาโต. การออกแบบการวิจัย หน่วยที่ 3. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2532.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2526.
- ปราณี เชียงทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2526.
ผู้จัดการ 3. ผู้จัดการรายวัน (31 สิงหาคม 2537) : 1-3.
- ผลการสำรวจการ์ตูนยอดนิยม. เสียงเด็ก, 2530.

- พรพนิต พ่วงภิญโญ. บทบาทของหนังสือการ์ตูนเรื่องที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย. ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ไพเราะ เรื่องศิริ. ความสนใจต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนของเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาประถมศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- เมตตา กฤตวิทย์, พัทธนี เขยจรรยา และ ภิรพันธ์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร : เจริญผลการพิมพ์, 2530.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- รัชนี ศิริชัยเอกวัฒน์. จริยธรรมที่เด็กได้รับจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยและหนังสือการ์ตูน. (กรณีศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสมฤดี สมุทรสาคร) วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- เรื่องศิริ นิษฐ์รัตน์. ทรรณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลเขตกรุงเทพมหานคร ต่อนิตยสารการ์ตูน. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ลีนา ล้อมภิชาติ. ความคาดหวังและความพึงพอใจในการเปิดรับสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหงของนักศึกษาและบุคคลากร. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ลาวรรณ โฉมเจลา. ผลดีและผลเสียจากการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ชั้นประถมปีที่ 5 - ปีที่ 7) วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- วงเดือน วรณไชย. การอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- วิชาการ, กรม. รายงานการสำรวจความสนใจในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ, 2520 (อัดสำเนา).

- วรวิชญ์ เวชุนุเคราะห์. คู่แข่งรายบักซ์ (สิงหาคม-กันยายน), 2537.
ศูนย์ข้อมูลคู่แข่งดาต้าแบงค์. วิจัยพฤติกรรมเด็กอายุ 5-14 ปี คู่แข่งฉบับพิเศษ
ชั้นปีที่ 14, 2536.
- ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร :
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา. การ์ตูนที่ฉันชอบ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2526.
- สุกัญญา ตีระวนิช และนันทริกา คัมไพโรจน์. อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร.
รายงานสรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชน.
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สังเขต นาคไพจิตร. การ์ตูน. มหาสารคาม : ปริดาการพิมพ์, 2530.
- สุชาติ สวัสดิ์ศรี. วัฒนธรรมการ์ตูนในญี่ปุ่น โลกหนังสือ 6 (เมษายน 2526)
- โสมนัส สุจริตกุล. การศึกษาผลกระทบและการผลิตนิตยสารสำหรับเด็ก (พ.ศ.2528-2535)
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาหนังสือพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สมพงษ์ ศิริเจริญ และคนอื่น ๆ. คู่มือการใช้สไลด์ทัศนวัสดุ. กรุงเทพมหานคร : โครงการ
พัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2506.
- เสวี วงษ์มณฑา. ทฤษฎีการใช้และการตอบสนอง. วารสารธรรมศาสตร์ 6. (1 มิถุนายน 2529)
: 163-168.
- สุวนิช ศรีสง่า. การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนของนักเรียนอายุ 8 ปี 9 ปี และ
10 ปี (ปีการศึกษา 2515). วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2516.
- สุวรรณา สันคติประภา. พฤติกรรมการอ่านและการเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กไทยใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- สวัสดิ์ เรื่องพิเศษ. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2520.

องอาจ ปะทะวานิช. รวมบทความวิชาการด้านการตลาด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

อุทัย วรสุวรรณรักษ์. โลกการ์ตูน-การอ่านที่น่าติดตาม วารสารจันทร์เกษม 192 (กันยายน-
ตุลาคม 2529).

อัศวฤทธิ์ อุทัยรัตน์. ความพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารในองค์การ กับความพึงพอใจในการ
ปฏิบัติงานของพนักงานองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชา
การประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ภาษาอังกฤษ

Atkin, Charles K. Anticipated Communicate and Mass Media Information
Seeking. Public Opinion Quarterly, New York : The Free Press,
1973.

Berlo, David K. The process of Communication' New York : Holt,
Rinehart and Winston, Inc. 1960.

E. Jerome Mearthy and William D. Perreault, Jr., Basic Marketing.
8th ed Illinois : Irwin Inc., 1984.

ICA DATA 1978, Quoted in WiiiO, Goldhabers and Yates, 1980.

Klapper, Joseph T. The Effect of Mass Communication. New York :
The Free Press, 1982.

WILBUR SCHRAMM., Channels and Audiencies, In Handbook of
Communication. Chicago : Ran McNally Collage Publishing Company,
1973.

Willam, R.E. Encyclopedia Americana Vol.5. New York : Americana
Corporation, 1972.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ประวัติการตุนผู้ป่วน

ประเทศญี่ปุ่นมีการตุนมาตั้งแต่ช่วงสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 6 และ 7 ในยุคนั้นราชสำนักของจักรพรรดิญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของประเทศจีน ได้มีการรับเอาศาสนาพุทธเข้ามานับถือ และมีการสร้างวัดขึ้นเป็นจำนวนมาก มีการพบภาพล้อเกี่ยวกับคนและสัตว์ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรก ที่กำแพง และ เพดานของวัดโทโชดาจิ และ วัดโฮเรียวจิ ในเขตเมืองนารา สันนิษฐานว่า วาดขึ้นเล่น ๆ ในยามเบื่อของอาลักษณ์ และ คนงานก่อสร้างวัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพร่างหยาบ ๆ ของใบหน้าคน

งานการตุนชิ้นสำคัญชิ้นแรกปรากฏขึ้นในศตวรรษที่ 12 ศิลปินผู้วาดเป็นพระชื่อ โทเมะงานของท่านชื่อ "โชจูกิกะ" หรือ "ม้วนกระดาษภาพสัตว์" ซึ่งใช้ศิลปะของจีนสอดแทรกอารมณ์ขันแบบญี่ปุ่นเข้าไป ภาพดังกล่าวไม่มีช่อกกรอบภาพเหมือนการตุนในญี่ปุ่น แต่จะเขียนต่อเนื่องกันไปตลอด มีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาเป็นหลัก

ต่อมาได้มีการวาดการตุนกันแพร่หลาย เนื้อหาที่มีลักษณะที่เกี่ยวกับด้านอารมณ์ขันที่คล้ายกับการตุนในปัจจุบัน เช่น เรื่อง "โฮชิ กาเซ็ง" (ประกวดนายลม) เรื่อง "โยบุทสึ คุราเบะ" (ประกวดอวัยวะเพศ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จนกระทั่งปี ค.ศ.1853 ผู้ป่วนจำต้องเปิดประเทศหลังจากแพ้งสงครามโลก ครั้งที่ 2 อธิปไตยและอารยธรรมตะวันตกได้แพร่เข้ามา การเขียนการ์ตูนแบบตะวันตกก็ได้ถูกนำเข้าไปในผู้ป่วนโดย ชาร์ล วิกแมน (CHARLES WIRGMAN) และ จอร์จ บีโกท์ (GEORGE BIGOT) เมื่อถึงช่วงต้นปี 1920 นักเขียนการ์ตูนผู้ป่วนหลายคนได้เดินทางไปต่างประเทศ โดยเฉพาะ อเมริกา อิบเบอ โอคาโมไต ได้นำเอาการ์ตูนอเมริกันเรื่อง "บริงกิ้ง อัฟ ฟาเธอร์" (BRINGING UP FATHER) และ "มัท แอนด์ เจฟ" (MUTT AND JEFF) มาเผยแพร่

และในปี ค.ศ.1923 "บริงกิ้ง อัฟ ฟาเธอร์" ก็ได้รับการตีพิมพ์เป็นตอน ๆ ในหนังสือการ์ตูนรายสัปดาห์ ชื่อ "อาซาฮิ กราฟ" จากนั้นในปีถัดมา ค.ศ.1924 ก็ได้มีการ์ตูนช่องสำหรับเด็กลงในหนังสือพิมพ์เป็นครั้งแรก คือเรื่อง "โซซัง โนะ โบคัง" (การผจญภัยของโซน้อย) โดย คาสึชิ คาบาชิมา

ทศวรรษที่ 30 (1930) บริษัท "โคดันฉะ" ได้ผลิตหนังสือการ์ตูน "โซเนน คลับ" ซึ่งลงพิมพ์การ์ตูนเป็นตอน ๆ ตอนละประมาณ 20 หน้า มีหลายเรื่องในเล่มเดียวกัน คล้ายกับหนังสือการ์ตูนผู้ป่วนที่เห็นในปัจจุบัน เมื่อการ์ตูนจบเรื่องก็จะมีการนำเอามารวมเล่มพิมพ์ใหม่อีกครั้ง

ในปี ค.ศ.1974 โอซามุ เทลิกะ ได้เขียนการ์ตูนเรื่อง "ชินทาคาราจิมา" (เกาะมหาสมบัติใหม่) ความยาว 200 หน้า มีการจัดวางรูปหน้าแปลกตา ใช้เสียงประกอบภาพ ทำให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนดูภาพยนตร์ มีการประมาณยอดขายว่าราว 400,000-800,000 เล่ม และเมื่อปี ค.ศ. 1966 ก็ได้มีการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์การ์ตูนขึ้นในประเทศผู้ป่วน

การเข้ามาของการ์ตูนผู้ป่วน

หากจะกล่าวไปแล้ว การ์ตูนผู้ป่วนได้ถูกนำมาแปลและตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวันของไทยตั้งแต่นั้นปี พ.ศ.2463 ชื่อเรื่อง "โซจังกับกระรอก" (พรพนิต พ่วงภิญโญ 2531/55)

และเมื่อประมาณปี พ.ศ.2510 เป็นต้นมา ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์ได้รับความนิยมจากเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมาก และให้ความสนใจมากกว่านิตยสารการ์ตูน ทำให้นิตยสารการ์ตูนหลายเล่มต้องพยายามปรับปรุงคุณภาพ เพื่อให้เป็นที่สนใจของผู้อ่าน

นอกจากจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดี สำหรับนิตยสารการ์ตูนบางฉบับแล้ว ยังก่อให้เกิดหนังสือการ์ตูนที่มีเนื้อเรื่องเลียนแบบการ์ตูนญี่ปุ่น หรือแปลมาจากการ์ตูนญี่ปุ่นโดยตรง ซึ่งเป็นเรื่องอกินหารสัตว์ประหลาดและการผจญภัย หรือเรื่องความรักของวัยรุ่น เช่น ชุดไทม์แดง จัมโบ้เอ หุ่นกายสิทธิ์ ตากล้องที่รัก ดร.สลัมป์กับหนูน้อยอาราเว่ และ ชุดที่เป็นที่นิยมมากที่สุดเมื่อปี พ.ศ.2525-2526 คือชุดแมวมหัศจรรย์ โดราเอมอน

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกันนั้น (พ.ศ.2523-2526) "การ์ตูนไทยเล่มละบาท" ได้ถูกโจมตีอย่างหนักจากหลาย ๆ ฝ่าย ว่ามอมเมาเด็ก และมีพิษภัย เนื่องจากภายหลังการ์ตูนเล่มละบาท ได้มีการสอดแทรก เรื่องราวหยาบค้าย เรื่องลามกอนาจารประกอบกับเนื้อหาที่ซ้ำซาก วนเวียนอยู่กับไสยศาสตร์ เรื่องของภูติผี ปีศาจ จึงทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย

ทำให้หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น สามารถแทรกตัวเข้ามาครองตลาด เนื่องจากมีภาพที่สวยงาม เนื้อเรื่องที่มีหลากหลาย แปลก แหวกแนวว่า จึงสามารถประสบความสำเร็จในเวลาที่รวดเร็ว สำนักพิมพ์ต่าง ๆ หันกลับมาพิมพ์การ์ตูนญี่ปุ่นกัน ประกอบกับนิตยสารการ์ตูนไทยที่มีมาแต่เดิม เช่น หนูจ๋า เบบี้อั๊กตา ฯลฯ มีการพัฒนาในรูปแบบ และเนื้อหาน้อยมาก ทำให้การ์ตูนแปลจากภาษาญี่ปุ่นครองครองตลาดหนังสือการ์ตูนของไทยมาโดยตลอดกระทั่งปัจจุบัน (กลุ่มส่งเสริมสื่อมวลชนเพื่อเด็ก 2523/43-46, จุลศักดิ์ อมรเวช 363+ ก/36 2526 ข/31 2526 ค/31 2527 ก/48 2527 ข/31, ประเสริฐ มาสุปรีดี 2524/65-70 มุลินธิเพื่อการพัฒนาเด็ก, เทปตลับ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร แผนกประถมศึกษาและแผนกบรรณารักษศาสตร์) /2516/88-91)

อุตสาหกรรมการ์ตูนในญี่ปุ่น กับสภาพปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต

ในปี ค.ศ.1980 ยอดขายของหนังสือการ์ตูน และ การ์ตูนเรื่องรวมเล่ม มีมูลค่า

รวมกันทั้งหมดประมาณ 224 พันล้านเยน หรือ 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งตัวเลขดังกล่าวนี้ ยังไม่ได้รวมผลประโยชน์ในการนำเรื่องในหนังสือการ์ตูนไปทำเป็นการ์ตูนทางโทรทัศน์ ของเล่น โปสเตอร์ สติกเกอร์ และสินค้าประเภทอื่น ๆ อีกมาก
(พรพนิต พ่วงภิญโญ 2531 / 63)

ในปี ค.ศ.1980 นักเขียนการ์ตูนชื่อ ฟุจิเอะ ฟุจิโอะ ผู้ประสบความสำเร็จจากการเขียนการ์ตูนชื่อเรื่อง "โดราเอมอน" สามารถทำรายได้ถึง 1.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และในปี ค.ศ.1981 อากิระ โทริยาม่า ก็ได้ทำลายสถิติรายได้ของนักเขียนการ์ตูน จากยอดรายได้มากกว่า 2.4 ล้านดอลลาร์จากการเขียนการ์ตูนเรื่อง "ค็อกเตอร์สลัมป์" หรือที่คนไทยรู้จักกันว่า "ค็อกเตอร์สลัมป์กับหนูน้อยอาราเว่"

ในปี ค.ศ.1980 มีสำนักพิมพ์ประมาณ 60 แห่ง พิมพ์หนังสือการ์ตูนรายสัปดาห์ รายบ็อกซ์ และรายเดือน เกือบ 30 สำนักพิมพ์ พิมพ์การ์ตูนรวมเล่มจำหน่ายด้วย สำนักพิมพ์ที่ครองตลาดรายใหญ่คือ สำนักพิมพ์ "โคดันฉะ" และ โชกากูกัง" การกระจายของหนังสือการ์ตูนไม่ได้หยุดแต่ร้านจำหน่ายหนังสือเท่านั้น แต่ยังส่งไปยังร้านเล็ก ๆ ตามสถานีรถไฟ ตู้หยอดเหรียญจำหน่ายการ์ตูนอัตโนมัติ ซึ่งเปิดจำหน่ายตลอด 24 ชั่วโมง ร้านขายไอศกรีม และ ขนมปัง ร้านขายลูกกวาด ร้านขายผักผลไม้ ร้านขายเครื่องเขียนทั่วประเทศ และยังถูกส่งออกไปยังที่อื่น ๆ ทั่วโลก

ปัจจุบันรูปแบบการ์ตูนที่นิยมกันมากที่สุด คือ การ์ตูนเรื่อง (STORY COMIC) ซึ่งลงพิมพ์เป็นตอน ๆ ในนิตยสารการ์ตูนรายสัปดาห์ก่อน เมื่อจบเรื่องแล้วจึงนำมาพิมพ์รวมเล่ม เป็นหนังสือการ์ตูนเฉพาะเรื่องนั้น ๆ อีกครั้ง ราคาจำหน่ายในญี่ปุ่นราว 140-180 เยน (ประมาณ 28-35 บาท) มีความหนาประมาณ 350 หน้า มีการ์ตูนประมาณ 15 เรื่องลงตีพิมพ์

หนังสือการ์ตูนของเด็กผู้ชาย ซึ่งออกจำหน่ายเป็นรายสัปดาห์ชื่อ "โชเนน จิมพ์" มียอดจำหน่ายสูงราว 3.6 ล้านเล่ม (พ.ศ.2537) ซึ่งสูงพอ ๆ กับนิตยสาร "นิวส์ วีค" ของอเมริกา ในขณะที่อเมริกา มีประชากรมากกว่าญี่ปุ่นถึง 2 เท่า ส่วนนิตยสารการ์ตูนรายสัปดาห์

สำหรับเด็กหญิงนั้น ปกติจะมียอดจำหน่ายกว่า 1 ล้านเล่ม (งานแถลงข่าวลิขสิทธิ์การ์ตูน "โดคั้นฉะ" ในประเทศไทย : 17 สค. 2537)

เมื่อการ์ตูนเรื่องที่ลงพิมพ์ไปแล้วเป็นตอน ๆ ได้รับความนิยม ก็จะทำเอาการ์ตูนเรื่องนั้น ๆ มารวมเล่ม โดยพิมพ์ด้วยกระดาษอย่างดี หนา 200 หน้าขึ้นไป และปกติจะมีความยาวหลายเล่มจบ การ์ตูนเรื่องดัง "โดราเมอน" ซึ่งแต่งโดย พุจิโอะ พุจิโกะ นั้นนำมารวมเล่มได้ถึง 26 เล่ม และมียอดจำหน่ายมากกว่า 50 ล้านเล่ม (พรพนิต พ่วงภิญโญ 2531 / 72)

จากการสำรวจของสำนักพิมพ์ "โดคั้นฉะ" พบว่า การอ่านการ์ตูนให้จบ 250 หน้า จะใช้เวลาในการอ่านประมาณ 20 นาที หรือประมาณ 16 หน้า/นาที ซึ่งเป็นการใช้เวลาค่อนข้างน้อย สาเหตุหนึ่งคือ วิธีการจัดหน้า (LAY OUT) นั้นมีความต่อเนื่องกันดี การใช้ภาพขนาดใหญ่และเทคนิคของภาพยนตร์เข้ามาช่วย เพื่อแสดงความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ตัวหนังสือที่ใช้บรรยายก็มีข้อความง่าย ๆ กระชับรัด

ในวงการการ์ตูนนั้น จะมีนักเขียนหน้าใหม่วนเวียนเข้ามาอยู่เสมอ บรรดาสถาบันพิมพ์เองต่างก็ต้องแข่งขันกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งส่วนแบ่งของตลาด (MARKET SHARE) มากที่สุด ดังนั้นเมื่อการ์ตูนเรื่องใดประสบความสำเร็จ ก็จะมีผู้ที่วาดการ์ตูนเลียนแบบเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้หลายเส้น ทำให้ผู้อ่านเริ่มเบื่อใน ค.ศ. 1981 ยอดจำหน่ายของการ์ตูนทั้งหมดลดลง 0.4% หลังจากนั้นก่อนหน้านั้นยอดขายมีแต่เพิ่มขึ้น ๆ มานับ 10 ปี

เพื่อพัฒนาภาพพจน์ของหนังสือการ์ตูนให้ดีขึ้น หนังสือการ์ตูนบางฉบับได้สอดแทรกเกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ เอาไว้ ซึ่งเกร็ดความรู้เหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องการ์ตูนแต่อย่างใด

นักเขียนบางท่านเมื่อเขียนเรื่องท้องประวัติศาสตร์ ก็จะมีการอ้างอิงแหล่งที่มาด้วย หรือ เรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ก็มีการเขียนคำอธิบายเหตุ-ผลของสิ่งที่เกิดขึ้นด้วย

การจัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเป็นภาพภาษาอื่น ๆ นั้น การจัดหน้าต้องมีการทำใหม่ เพื่อที่จะให้สามารถอ่านจากทางซ้ายไปขวาได้ (ภาษาญี่ปุ่นที่อ่านจากขวาไปซ้าย และ พลิกเปิดจากหลังมาหน้า) นอกจากนี้การ์ตูนญี่ปุ่นยังมีภาพบางภาพที่เป็นสัญลักษณ์เฉพาะ คนอ่านที่ไม่ใช่ชาวญี่ปุ่นอาจตีความหมายไม่ออก เช่น เมื่อการ์ตูนผู้ชายมีเลือดกำเดาพุ่งออกจากจมูกในทันทีทันใด หมายถึงว่ากำลังมีความตื่นเต้นทางเพศ

การ์ตูนญี่ปุ่น ประสบความสำเร็จในประเทศแถบเอเชียมากที่สุด แต่เป็นที่น่าเสียดายสำหรับนักเขียนการ์ตูนญี่ปุ่น ที่การ์ตูนแปลในประเทศแถบเอเชียส่วนใหญ่ ลักลอกแปลโดยไม่ได้เสียค่าลิขสิทธิ์แต่อย่างใด

(พรพนิต พ่วงภิญโญ 2531 / 77)

สำหรับในสถานการณ์ปัจจุบัน ที่ผู้วิจัยพบเกี่ยวกับเรื่องลิขสิทธิ์ที่กำลังเป็นที่กล่าวถึงใน พ.ศ.2537 นี้ ในการแข่งขันประกอบการค้าเสรี กลุ่มนายทุนธุรกิจสิ่งพิมพ์ขนาดใหญ่ก็ได้มีการเจรจาซื้อลิขสิทธิ์ จากสำนักพิมพ์ญี่ปุ่นกันบ้างแล้ว เช่น วิบูลย์กิจ สำนักพิมพ์การ์ตูนเจ้าเก่าแก่ มีการ์ตูนลิขสิทธิ์ จาก โคดันฉะ ซูเออะ พูตาบะ และ สำนักพิมพ์อื่น ๆ รวมกัน 10 บริษัท เช่น คินดะอิจิ กับ คดีฆาตกรรมปริศนา "H2" "โคทาโร่" "อเล็กซานโดร่า" และยังมีการ์ตูนจากสำนักพิมพ์อื่น ๆ อีกมาก

ทางด้าน "สยามอินเตอร์คอมมิคส์" ซึ่งเป็นบริษัทในเครือสยาม สปอร์ต พับลิชชิ่ง ก็ได้หันมาบุกตลาดการ์ตูนญี่ปุ่น ด้วยการเข้าซื้อลิขสิทธิ์การแปลและจัดพิมพ์การ์ตูนของสำนักพิมพ์ "ซูเออะ" และ "ทัตเทิล โมริเอเจนซี" แห่งประเทศญี่ปุ่น ซึ่งล้วนแต่เป็นการ์ตูนยอดนิยมในเวลา นี้ อาทิ คนเก่งทะลุโลก (YU YU HAKUSHO) ไค/ตะลุยแดนเวทมนต์ (DAI NO DAIBOKEN) กัปตันซึบาสะ (ภาคเยาวชนโลก) (CACTAIN TSUBASA) ฯลฯ

ได้มีการประกาศแจ้งไว้ในหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ถึงการได้รับลิขสิทธิ์และประกาศจะดำเนินคดีกับผู้ลักลอบละเมิดลิขสิทธิ์อีกด้วย

(ประกาศมา ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2537)

นอกจากนี้ กลุ่มบริษัทอมรินทร์ พรินต์ติ้งกรุ๊ป (มหาชน) ก็ได้เข้ามาเป็นน้องใหม่ในวงการหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ด้วยการซื้อลิขสิทธิ์การ์ตูนจากญี่ปุ่นเข้ามาดำเนินการพิมพ์ แต่อาจเป็นด้วยความที่เป็นมือใหม่ในวงการการ์ตูน หนังสือการ์ตูนแปลจากภาษาญี่ปุ่นของ "อมรินทร์คอมมิกส์" ไม่ได้รับความนิยมจากนักอ่านการ์ตูนเท่าที่ควร การ์ตูนในเครือนี้ก็เช่น "บาบูน่า" "กัน กัน" "KISS ME" ฯลฯ

การ์ตูนญี่ปุ่นในไทย

ราว พ.ศ.2504-2505 เป็นช่วงเวลาที่ภาพยนตร์ญี่ปุ่นทางโทรทัศน์กำลังได้รับความนิยม "เจ้าหนูปรมาณู และ "เจ้าหนูลมกรด" มีผู้จัดทำออกมาเป็นหนังสือการ์ตูนชื่อ "การ์ตูนเด็ก" จากนั้นก็ได้มีการนำภาพยนตร์โทรทัศน์ชุด "ยอดมนุษย์" เข้ามาฉาย ตามมาด้วย "หน้ากากเสือ" "ไอ้ผัดแดง" ซึ่งก็ได้รับความนิยมอย่างสูง ทำให้บรรดาพ่อค้าหัวใสต่างพากันจัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนแปลจากต้นฉบับญี่ปุ่นออกมาวางแผงกัน หนังสือการ์ตูนชื่อดังในยุคนั้น อาทิ "ท็อป" "อาร์ต การ์ตูน" "พิริยะการ์ตูน" "ทีวี โลน" เป็นต้น
(ผู้จัดการรายวัน / 31 สิงหาคม 2537)

ทั้งนี้ต้นฉบับที่ได้มาเพื่อทำการแปลและตัดแปลงนั้น ก็ได้มาจากบ้านตัวแทนขายหนังสือญี่ปุ่น (คาดว่าเป็นร้านหนังสือญี่ปุ่นที่อยู่ในห้างไทยไดมารู เพราะในสมัยนั้นมีห้างสรรพสินค้าญี่ปุ่นเพียงแห่งเดียว) หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นส่วนมากจะตีพิมพ์เรื่องที่เหมือนกับที่กำลังฉายอยู่ทางโทรทัศน์ขณะนั้น จึงได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านเป็นอย่างดี เพราะผู้ชมทางโทรทัศน์รู้สึกไม่จุใจกับการคอยชมสลับตาทีละครั้งทางโทรทัศน์
(จุลศักราช อมรเวช 2526 / 31, 48 แมงมุมสีม่วง 2525 / 7)

ช่วงนี้เองที่ผู้ผลิตการ์ตูนหน้าใหม่เกิดขึ้น มีการใช้ระบบการพิมพ์ที่ทันสมัยรูปแบบการจัดทำเริ่มเปลี่ยนไป จากการวาดเขียนแบบต้นฉบับเดิมเป็นการแปลเพียงข้อความเพียงอย่างเดียว แล้วถ่ายฟิล์มโบรไมด์กลับซ้ายเป็นขวา เพื่อถ่ายต่อความเข้าใจของคนไทย (เพราะญี่ปุ่นอ่านหนังสือจากขวามาซ้าย)

สำนักพิมพ์การ์ตูนญี่ปุ่นที่แปลกันออกมาขายอยู่ในขณะนั้น ได้แก่ สำนักพิมพ์อุดมศึกษามีการ์ตูน "คุณหนู" ซึ่งพิมพ์ 2 สี และสำนักพิมพ์ศิริสาส์น ต่อมาทีมงานผู้จัดทำการ์ตูนชุดนี้ก็ได้แยกตัวออกมาทำการ์ตูนเอง ชื่อ "คอสมิก" ซึ่งได้กลายเป็นต้นแบบของการจัดวางรูปเล่มและการเขียนตัวหนังสือมาจนถึงยุคปัจจุบัน

รูปแบบของการ์ตูนญี่ปุ่นที่พบมากในปัจจุบันนี้ คล้ายกับรูปแบบหนังสือการ์ตูนในญี่ปุ่น คือ ลงพิมพ์การ์ตูนเรื่องยาว (STORY COMIC) เป็นตอน ๆ ในนิตยสารการ์ตูนรายสัปดาห์ แล้วนำมารวมเป็นหนังสือการ์ตูนเฉพาะเรื่องนั้น ๆ อีกครั้ง อีกรูปแบบหนึ่ง คือ หนังสือการ์ตูนเรื่องสั้น ความยาวเล่มเดียวจบ (จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า มีรูปแบบ 2 เล่มจบ 3 เล่มจบ และ 5 เล่มจบอีกด้วย / 2537)

ซึ่งต่างก็มีเป้าหมายต่าง ๆ กันไป เช่น สำหรับเด็กผู้ชายก็เป็นเรื่องแนวบู๊ แนวกีฬา แนววิทยาศาสตร์ สำหรับเด็กผู้หญิงก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก เป็นต้น ขนาดรูปเล่มของหนังสือและนิตยสารการ์ตูนแปลจากญี่ปุ่นในท้องตลาดมีขนาด (SIZE) เท่ากัน คือขนาดกระเป๋ หรือ "16 หน้ายก" มีขนาดประมาณ 5x6 นิ้ว ความหนาประมาณ 128-200 หน้า ปกเป็นภาพสี ส่วนภาพการ์ตูนภายในเป็นขาว-ดำ และกระดาษที่ใช้พิมพ์คุณภาพค่อนข้างต่ำ (พรพนิต พ่วงภิญโญ 2531 / 81)

สำหรับในเรื่อง ขนาด รูปเล่ม และ ราคาของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นในประเทศไทยนั้น จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่ามีความเปลี่ยนแปลงไปในส่วนของขนาดนั้นยังคงนิยมขนาดกระเป๋ อยู่ แต่ก็มีบางครั้งที่ทางสำนักพิมพ์ต้องการทำเพื่อให้เป็นของพิเศษ ก็จะมีจัดพิมพ์ออกมาในขนาดที่แตกต่างไป เช่น ขนาดใหญ่กว่าปกติ คือ 8 1/2 นิ้ว x 11 1/2 นิ้ว พิมพ์ชนิดปกแข็ง หรือมีการจัดพิมพ์แบบ 4 สีทั้งเล่ม ราคาก็เริ่มต้นตั้งแต่ 15 บาท 18, 20, 22, 25, 28, 30, 32, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70 บาท มีบางเล่มที่พิมพ์ 4 สี ราคาสูงถึง 150 บาท

เนื่องจากการ์ตูนดังกล่าวมีราคาค่อนข้างสูง นักอ่านการ์ตูนจึงใช้เงินเพื่อการซื้อการ์ตูนในเดือนหนึ่ง ๆ มีใช้น้อย สำหรับเด็กและเยาวชนที่มีกำลังซื้อ (PURCHASING POWER)

ค่อนข้างต่ำก็จะใช้วิธียืมเพื่อนอ่าน หรือ เข้ายืมจากร้านหนังสือการ์ตูนเช่า ด้วยอัตราค่าเช่าวันละ 2-5 บาท ต่อวัน

การ์ตูนเรื่องที่เลือกมาแปลนั้น มักเลือกมาจากเรื่องที่ได้รับคามนิยมในญี่ปุ่นเป็นหลัก นิยายสารการ์ตูนญี่ปุ่นที่มักถูกนำมาเรื่องมาแปล คือ "ไซเนน จัมพ์" ซึ่งประมาณว่าอย่างน้อย 80 ของเรื่องที่ได้ตีพิมพ์ทีเดียว

ในเรื่องคำลิขสิทธิ์นั้น ตามปกติสำนักพิมพ์มักไม่จ่ายทั้งทางญี่ปุ่นเองก็ไม่ได้มีการติดตามทางแต่อย่างใด (2531) ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้แต่งเรื่องหรือเจ้าของลิขสิทธ์ต้องการให้เรื่องของตนแพร่หลาย เป็นที่นิยมกันอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ส่งผลต่อการขายสินค้าอย่างต่อเนื่อง (MERCHANDISING) หรืออาจเป็นเพราะการเก็บคำลิขสิทธ์ในประเทศไทย ทำได้ลำบากเพราะในขณะนั้น (พ.ศ.2531) ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับลิขสิทธ์มีผลบังคับใช้ ซึ่งก็เป็นอย่างนี้ในแทบทุกธุรกิจ จนกล่าวกันว่าเมืองไทยเป็นยอดแห่งการปลอมแปลงสินค้า

วิธีการหลีกเลี่ยงคำลิขสิทธ์คือ การจัดหน้า (LAY OUT) และ การวางภาพการ์ตูนให้ต่างจากต้นฉบับเดิม ซึ่งใช้วิธีการกลับฟิล์มทำให้ภาพกลับซ้ายเป็นขวา ขวาเป็นซ้าย ซึ่งวิธีการนี้เป็นการทำต้นฉบับให้เหมาะกับวิธีการอ่านของคนไทย ที่อ่านจากขวามาซ้ายอันต่างกับวิธีการอ่านของคนญี่ปุ่นอีกด้วย ผลของการนำการ์ตูนญี่ปุ่นมาแปลโดยไม่ต้องจ่ายคำลิขสิทธ์นั่นเอง ทำให้มีการ์ตูนเรื่องเดียวกันได้รับการแปลซ้ำซ้อนกันจากหลาย ๆ สำนักพิมพ์ โดยเฉพาะเรื่องที่ได้รับคามนิยมจากผู้อ่าน เช่น โดราเอมอน เป็นต้น

พรพินิต พ่วงภิญโญ ได้ทำการสำรวจเมื่อปี 2531 พบว่ามีการ์ตูนเพียง 2 เรื่อง ที่สำนักพิมพ์ประกาศว่าได้รับลิขสิทธ์ในการแปลอย่างถูกต้อง คือ การ์ตูนเรื่อง "คำสาปพาโรห์" และ "เจ้าสาวชาดาน" ซึ่งจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ซุณหสาส์น (ยอดธิดา)

และที่กำลังบุกตลาดหนังสือการ์ตูนอย่างหนัก ในตอนนี้ก็คือค่ายเดอะเนชั่น ซึ่งก่อนที่จะมาบุกตลาดหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ก็ได้บุกตลาดหนังสือการ์ตูนฝรั่ง ด้วยการส่งบริษัทในเครือ คือ

"เนชั่น คอมมิก" (ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นโครงการหนึ่งในบริษัท ธนาชัย แอนด์ เอ็น พี จี) ไปเจรจาซื้อลิขสิทธิ์การ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์ (WALT DISNEY) เช่น มิกกี้ เม้าส์ โดนัลด์ ดั๊ก ซึบ แอนด์เคล ฯลฯ รวมไปถึงการ์ตูนประเภทยอดมนุษย์ (SUPER HEROES) อย่างมนุษย์ค้างคาว (BATMAN) อีกด้วย

การต่อสู้ครั้งแรกในหนังสือการ์ตูนแปลภาษาอังกฤษนี้ เป็นของเนชั่น คอมมิก กับ แอดวานซ์ คอมมูนิเคชั่น ที่ถือลิขสิทธิ์การ์ตูนของ มาร์เวล (MARVEL) อยู่ในเวลานั้นแล้ว

สำหรับการดำเนินการด้านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเนชั่นส่งบริษัทในเครือ ชื่อ ธนาชัย แอนด์ เอ็นพีจี กรุ๊ป เข้าสู่วงการของการพิมพ์การ์ตูนแปลภาษาญี่ปุ่น โดยได้รับลิขสิทธิ์จากยักษ์ใหญ่ในวงการการ์ตูนญี่ปุ่น คือ "ชูเอฉะ" โดยทางญี่ปุ่นได้มาเปิดสำนักงานตัวแทนในประเทศไทย เพื่อสะดวกในการดูแลลิขสิทธิ์ ดำเนินการจัดพิมพ์ และจัดจำหน่ายหนังสือการ์ตูน เรื่อง "ดราگونบอล" (DRAGON BALL) อันโด่งดังที่สุดในวงการการ์ตูนสมัยปัจจุบัน พอ ๆ กับโดราเอมอน ในอดีตเลยทีเดียว

"สแลม ดังก์" (SLAM DUNK) เรื่องดังอีกเรื่องที่ได้ก๊วยรุ่นติดกันเกรียว "บอย" (BOY) ฯลฯ ทั้งนี้ได้ประกาศแจ้งความในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ถึงการถือครองสิทธิ และประกาศจะดำเนินคดีทางกฎหมายกับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์อีกด้วย (ทั้งนี้ บริษัท "สยามอินเตอร์ คอมมิกส์" ร่วมกับ "ธนาชัย แอนด์ เอ็นพีจีกรุ๊ป" ได้ร่วมกันแถลงข่าว การได้รับลิขสิทธิ์ ผลิตและจำหน่ายการ์ตูนของสำนักพิมพ์ "ชูเอฉะ" ร่วมกันเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ.2537)

ราวกลางเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2537 ก่อนหน้าที่จะมีประกาศการถือครองลิขสิทธิ์ของสำนักพิมพ์เหล่านี้ ประมาณครึ่งเดือน สำนักพิมพ์ "อนิเมท พรินต์ติ้งกรุ๊ป" ก็ได้มีการหยุดพิมพ์หนังสือ และ เลิกการขายหนังสือการ์ตูนแปลทุกปก (TITLE) ที่จัดพิมพ์อย่างกระชั้นชิด

ทั้งนี้จากการติดตามของผู้วิจัย พบว่ามีหนังสือการ์ตูนส่วนใหญ่ของสำนักพิมพ์ อนิเมท ซึ่งมียอดขายสูงกว่าวันละ 50,000 เล่ม และเป็นที่ยอมรับในหมู่นักอ่านมากที่สุดในเวลานั้น ต่างก็เป็น

หนังสือการ์ตูนที่อยู่ในรายชื่อการ์ตูนที่มีลิขสิทธิ์ทั้งของ สยามอินเตอร์ฯ ธนาชัยฯ และ อมรินทร์ฯ ทั้งสิ้น

แต่ถึงกระนั้นในวันที่ผู้วิจัยกำลังทำรายงานฉบับนี้ ก็ยังมีสำนักพิมพ์ที่ยังพิมพ์การ์ตูนโดยไม่มีลิขสิทธิ์อีกจำนวนมาก รายที่ใหญ่ ๆ และเป็นที่รู้จักกันดีของนักอ่าน เช่น สำนักพิมพ์หมึกเงิน (เจ้านี้ได้รับความนิยมสูงสุดในเวลานี้ เพราะตีพิมพ์การ์ตูนละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนหลายเรื่องด้วยกัน อาทิ สแลมดังก์ คนเก่งทะลุโลก โดยใช้ชื่อว่า "คนมีทะเลลุมิติ" ทั้งการจัดพิมพ์โดยไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์นั้น มีต้นทุนต่ำกว่า จึงสามารถขายได้ในราคาที่ถูกกว่าประมาณ 40%

สำนักพิมพ์มิตรไมตรี สแควร์ โปรเจ็ค (สำนักพิมพ์สุขภาพใจ) เค เค บ็อค (พิมพ์การ์ตูนสำหรับเด็กผู้หญิงเป็นหลัก) และยังมีสำนักพิมพ์อื่น ๆ อีกมาก (เฉพาะย่านสายส่งหนังสือแถวผ่านฟ้า มีประมาณ 6-8 ร้าน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบความเห็นของน้อง ๆ ที่มีต่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น การตอบคำถามเหล่านี้ไม่ต้องห่วงว่าจะ "ผิด" หรือ "ถูก" จึงไม่ต้องลอกกัน เพียงแค่ขอให้น้อง ๆ ตอบคำถามตามความเป็นจริงเท่านั้น

ตอนที่ 1

1. น้องชอบอ่านหนังสือการ์ตูนหรือไม่
 ชอบ เพราะ..... ไม่ชอบ เพราะ.....
 เฉย ๆ เพราะ.....
2. การ์ตูนแบบไหนที่น้องอ่านประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 การ์ตูนไทย เช่น ขายหัวเราะ มหาสนุก เจ้าตัวเล็ก ฯลฯ
 การ์ตูนญี่ปุ่น เช่น โดเรมอน คนเก่งฟ้าประทาน เซลเลอร์มูน ฯลฯ
 การ์ตูนฝรั่ง เช่น ซุปเปอร์แมน มนุษย์ค้างคาว มิกกี้เมาส์ โดนัลด์คัก ฯลฯ
3. บกติน้องได้หนังสือการ์ตูนมาอ่านโดยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ซื้อเอง ยืมเพื่อนอ่าน
 คุณพ่อ-คุณแม่ซื้อมาให้ ยืมพี่-น้อง อ่าน
 เข้าจากร้านหนังสือ เป็นสมาชิก
4. กรุณาเรียงลำดับประเภทของการ์ตูนที่น้องชอบมากที่สุด จาก 1-3 (1 คือมากที่สุด)
 อันดับที่.....การ์ตูนไทย อันดับที่.....การ์ตูนญี่ปุ่น อันดับที่.....การ์ตูนฝรั่ง

5. ปกติน้องมักซื้อหนังสือการ์ตูนจากที่ไหน
☐ ร้านขายหนังสือใกล้บ้าน	☐ ร้านขายหนังสือตามศูนย์การค้า
☐ ร้านขายหนังสือใกล้โรงเรียน	☐ ไม่เจาะจงร้านเจอที่ไหนก็ซื้อ
☐ ไม่ได้ซื้อเอง	☐ เป็นสมาชิก
6. น้องได้ค่าขนมวันละกี่บาท
☐ ต่ำกว่า 20 บาท	☐ ระหว่าง 20-40 บาท
☐ ระหว่าง 41-60 บาท	☐ ระหว่าง 61-80 บาท
☐ ระหว่าง 81-100 บาท	☐ มากกว่า 100 บาทขึ้นไป
7. น้องซื้อหนังสือการ์ตูนประมาณเดือนละกี่เล่ม

ชื่อหนังสือการ์ตูนประมาณเดือนละ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 >

เล่ม

ตอนที่ 2

8. น้องอ่านหนังสือการ์ตูนบ่อยแค่ไหน
- อ่านทุกวัน เกือบทุกวัน อาทิตย์ละครั้ง นาน ๆ ครั้ง
9. ปัจจุบันนี้น้องชอบอ่านการ์ตูนเรื่องอะไรมากที่สุด (ให้บอกมา 3 เรื่อง)
- เรื่อง.....ของสำนักพิมพ์.....
- เรื่อง.....ของสำนักพิมพ์.....
- เรื่อง.....ของสำนักพิมพ์.....

10. เหตุผลที่น้องชอบการ์ตูนเรื่องนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เนื้อเรื่องดูใจ () ลายเส้นสวยดูใจ
- () แพล-บรรยายภาพได้ดูใจ
- () ติดตามผลงานของผู้แต่ง-วาด คนเดียวกันนี้มาตลอด (ชอบมากค่ะ)
- () อื่น ๆ.....
11. น้องชอบอ่านการ์ตูนที่มีแนวการดำเนินเรื่องอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () 1. แนววิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี โลกอนาคต จักรวาล หุ่นยนต์ ฯลฯ
- () 2. อิงประวัติศาสตร์ นิินจา ซามูไร ไชกุน ฯลฯ
- () 3. สงคราม การสู้รบ ทหาร รถถัง ฯลฯ
- () 4. สัตว์ประหลาด ผี บีศาจ อสูรกาย ไสยศาสตร์ ฯลฯ
- () 5. ก๊าก ๆ กี้ก ๆ ทะเล้นทะเล้ง อาโนเนะ จุ่มจุ่ม ฯลฯ
- () 6. ความรักโรแมนติก ชวนฝัน หวานแหวว ผู้ยิ่งใหญ่
- () 7. อาชญากรรม สืบสวนสอบสวน ตำรวจ นักสืบ ซับซ้อนซ่อนเงื่อน
- () 8. กีฬาสารพัด ฟุตบอล รถแข่ง จักรยาน บาสเก็ตบอล สแลมดังก์
- () 9. มีป๊อเนด ๆ แวบ ๆ นุ่งน้อยห่มน้อย เลือดกำเดาพุ่ง
- () 10. ตลกโปกฮา ขำขัน ไร้สาระ ฮากลิ่ง บ้า ๆ บอ ๆ บ๊อง ๆ
- () 11. เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า แมว หมา หมู หมู ฯลฯ
- () 12. เรื่องแบบตื่นเต้น ผจญภัย โลกไซเบอร์ อินเดียนาโจนส์
12. จากแนวเรื่องที่น้องเลือกมา แนวไหนที่น้องชอบมากที่สุด
- ชอบแนว.....มากที่สุด
13. ตอนไหนที่น้องอ่านหนังสือการ์ตูน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ก่อนเข้าเรียน () แอบอ่านในห้องเรียน () หลังเลิกเรียน
- () ระหว่างนั่งรอรถ/นั่งอยู่ในรถ () ตอนพักเรียน พักกลางวัน พักตอนบ่าย
- () ระหว่างทานข้าว (ทานไป-อ่านไป) () ตอนเย็น ตอนกลางคืน
- () หลังทำการบ้านเสร็จ () เวลาอื่น ๆ คือ.....

14. น้องใช้เวลาอ่านการ์ตูนวันละเท่าไร
 น้อยกว่า 1 ชม. 1-2 ชม. 2-3 ชม.
 มากกว่า 3 ชม. ไม่แน่ อ่านเมื่ออยากอ่าน
15. น้องเลือกอ่านการ์ตูนโดยวิธีใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 เลือกเอง คุณพ่อ-คุณแม่ ช่วยเลือกให้
 เพื่อน ๆ แนะนำ พี่-น้องอ่าน
16. น้องเลือกอ่านการ์ตูนที่สนุกเพราะอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 เนื้อเรื่องสนุกดี แปลกใหม่ ไม่น่าเบื่อ หาซื้อง่าย
 วาดรูปสวย ภูมิใจ รูปเล่มกระทัดรัด พกสะดวก
17. น้องคิดว่าราคาของหนังสือการ์ตูนที่วางขายกันในปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร
 แพงเกินไป ควรจะราคา.....บาท ถูกเกินไป ควรจะราคา.....บาท
 เหมาะสมดีแล้ว
18. น้องคิดว่า จำนวนหน้าของหนังสือการ์ตูนเหมาะสมหรือไม่
 หนาเกินไป ชี้แจงอ่าน เหมาะสมดีแล้ว
 บางเกินไป อ่านไม่จุใจ
19. น้องทราบหรือไม่ หนังสือการ์ตูนในปัจจุบัน มีทั้งแบบมีลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย และแบบไม่มีลิขสิทธิ์ผิดกฎหมาย
 ทราบ ไม่ทราบ * ถ้าไม่ทราบให้ข้ามไปทำข้อที่ 21 ข้อที่ 20 ไม่ต้องทำจะ
20. น้องรู้ได้อย่างไรว่า การ์ตูนเล่มไหนมีลิขสิทธิ์ถูกต้อง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ดูจากชื่อสำนักพิมพ์ ว่าใครเป็นผู้จัดทำการ์ตูนฉบับนั้น
 ดูจากลักษณะภายนอกของการ์ตูน เช่น รูปเล่ม คุณภาพการพิมพ์ เครื่องหมายลิขสิทธิ์
 ดูจากราคาของการ์ตูน
 วิธีอื่น ๆ คือ.....
21. ถ้าการ์ตูนเรื่องเดียวกัน แต่พิมพ์โดยได้รับลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย กับพิมพ์โดยไม่ได้ลิขสิทธิ์ (ผิดกฎหมาย) แต่ขายราคาถูกกว่าคือ 15 บาท น้องจะซื้อฉบับใด
 ฉบับที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย
 ฉบับที่ไม่มีลิขสิทธิ์ผิดกฎหมาย

22. ทำไมน้องเลือกซื้อการ์ตูนที่มีลิขสิทธิ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อจะ)
- () เพราะถูกต้องตามกฎหมาย () เพราะรู้สึกสบายใจ
 () เพราะรู้สึกว่าตนเองทำถูกต้องแล้ว () เพราะหนังสือมีคุณภาพสมกับราคา
 () เพราะ..... () เพราะ.....
23. ทำไมน้องไม่ซื้อการ์ตูนลิขสิทธิ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อจะ)
- () เพราะไม่สนใจเรื่องมีลิขสิทธิ์หรือไม่
 () เพราะราคาแพงกว่าการ์ตูนไม่มีลิขสิทธิ์
 () เพราะการ์ตูนลิขสิทธิ์คุณภาพไม่สมราคา
 () เพราะ.....
24. เมื่ออ่านการ์ตูนจบแล้วน้องทำอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อจะ)
- () เป็นของสะสม () เอาไปขายต่อ () ทิ้งไว้เฉย ๆ
 () ให้พี่-น้องยืมอ่าน () อ่านซ้ำใหม่วันหลัง () ให้เพื่อนยืม (ให้คนอื่นอ่าน)
25. เพื่อนสนิท ๆ ของน้องอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นหรือไม่
- () อ่าน () ไม่อ่าน () ไม่ทราบ
 ถ้าอ่าน ชอบการ์ตูนแบบเดียวกับน้องหรือไม่
 () ชอบ () ไม่ชอบ () ไม่ทราบ
26. พี่-น้องของน้องอ่านการ์ตูนหรือไม่
- () อ่าน () ไม่อ่าน () ไม่ทราบ
 ถ้าอ่าน ชอบการ์ตูนแบบเดียวกันน้องหรือไม่
 () ชอบ () ไม่ชอบ () ไม่ทราบ
27. ใครไม่เห็นด้วยกับการอ่านการ์ตูน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () คุณพ่อ () คุณแม่ () พี่-น้อง
 () ครู อาจารย์ () เพื่อน ๆ
 () คนอื่น ๆ คือ.....

ตอนที่ 3

28. น้องอายุ.....ปี เพศ () ชาย () หญิง
29. กำลังเรียนอยู่ชั้น
() ป.5-ป.6 () ม.1-ม.3 () ม.4-ม.6
30. อาชีพของผู้ปกครอง
อาชีพ	คุณพ่อ	คุณแม่
รับราชการ	() ตำแหน่ง.....	() ตำแหน่ง.....
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	() ตำแหน่ง.....	() ตำแหน่ง.....
พนักงานบริษัท	() ตำแหน่ง.....	() ตำแหน่ง.....
ทำธุรกิจส่วนตัว	() คือ.....	() คือ.....
รับจ้างทั่วไป	() คือ.....	() คือ.....
วิชาชีพอิสระ	() คือ.....	() คือ.....
(เช่น หมอ, วิศวกร, สถาปนิก, ศิลปิน ฯลฯ)		
ค้าขาย	() ขายอะไร.....	() ขายอะไร.....
ไม่ได้ทำงาน	()	()
เสียชีวิต	()	()
อื่น ๆ ระบุ	()	()
31. ที่บ้านของน้องมีของใช้ต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() วิทยุ....เครื่อง	() โทรทัศน์....เครื่อง	() วี ดี โอ
() ตู้เย็น	() เครื่องซักผ้า	() เครื่องทำน้ำอุ่น
() เตอบนไมโครเวฟ	() เครื่องปรับอากาศ	() รถยนต์....คัน
() โทรศัพท์มือถือ	() สเตอริโอชุดใหญ่	() คอมพิวเตอร์
() เเคเบิลทีวี ใบบีซี ไทยสกาย		
() จานรับสัญญาณดาวเทียม		
() ระบบที่ ไฮไฟ เสียงรอบทิศ		

ภาคผนวก ค

รายชื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เรื่องเดี่ยวจบ/จบในตอนสำหรับเด็กและเยาวชนชอบอ่าน มีดังนี้

คนเก่งฟ้าประทาน	มีผู้ตอบ	27 คน	หน้ากากทมิฬ	มีผู้ตอบ	2 คน
โดเรมอน	มีผู้ตอบ	93 คน	ซิติ์ ฮันเตอร์	มีผู้ตอบ	2 คน
ดรากรอนบอล	มีผู้ตอบ	58 คน	TOUCH	มีผู้ตอบ	2 คน
ดรากรอนบอล Z	มีผู้ตอบ	6 คน	ลักกี้แมน	มีผู้ตอบ	3 คน
ดรากรอนแควส	มีผู้ตอบ	11 คน	ชบวนการปราบผี ไปง ๆ ซึ่ง	มีผู้ตอบ	2 คน
คินดะอิจิ	มีผู้ตอบ	24 คน	อโต้	มีผู้ตอบ	2 คน
จอมเก BLUES	มีผู้ตอบ	12 คน	สิงหนกบั่น	มีผู้ตอบ	3 คน
เซเลอร์มูน	มีผู้ตอบ	40 คน	ถึงจะเหยียดก็สู้นะ เพี้ย	มีผู้ตอบ	2 คน
มือปราบปืนโหด	มีผู้ตอบ	3 คน	สามก๊ก	มีผู้ตอบ	1 คน
STAR	มีผู้ตอบ	5 คน	เคนจิ กังฟู	มีผู้ตอบ	2 คน
SLAM DUNK	มีผู้ตอบ	29 คน	SHOOT	มีผู้ตอบ	3 คน
ซึบาสะ	มีผู้ตอบ	16 คน	Dr. K.	มีผู้ตอบ	2 คน
จอมคนทาเครุ	มีผู้ตอบ	2 คน	คนกลายพันธุ์ 2024	มีผู้ตอบ	1 คน
โยยะ	มีผู้ตอบ	7 คน	คิวหนาช่าสุด ๆ	มีผู้ตอบ	2 คน
BOY	มีผู้ตอบ	4 คน	ดร.สลัมป์	มีผู้ตอบ	1 คน
โจโจ้ ล่าข้ามศตวรรษ	มีผู้ตอบ	4 คน	คจากุ	มีผู้ตอบ	3 คน
พรพรหมอลเวง	มีผู้ตอบ	1 คน	การาสู	มีผู้ตอบ	3 คน
วันมา 1/2	มีผู้ตอบ	7 คน	โมเรียวเซ็นคิ มาตารา	มีผู้ตอบ	1 คน
BOY BE	มีผู้ตอบ	2 คน	เทพบุตร หลุดโลก	มีผู้ตอบ	1 คน
โดทาโร่	มีผู้ตอบ	9 คน	ทาร์จิง เจ้าป่า	มีผู้ตอบ	6 คน
VEDIO GIRL	มีผู้ตอบ	2 คน	วิวา คัลโซ	มีผู้ตอบ	2 คน

ORANGE ROAD	มีผู้ตอบ	3 คน	หมดจอมกะล่อน	มีผู้ตอบ	1 คน
ซันซีโร x 2	มีผู้ตอบ	3 คน	กายเวอร์	มีผู้ตอบ	1 คน
จอมคนขุนพลเงา	มีผู้ตอบ	1 คน	ตะลุยกโลกล้านปี	มีผู้ตอบ	1 คน
ซามูไรพเนจร	มีผู้ตอบ	1 คน	3 x 3 EYE	มีผู้ตอบ	2 คน
J. DREAM	มีผู้ตอบ	6 คน	BERSERK	มีผู้ตอบ	1 คน
เทวดาน่าจะเพี้ยน	มีผู้ตอบ	1 คน	กันดั้ม	มีผู้ตอบ	1 คน
มังกรพวยง	มีผู้ตอบ	7 คน	นักสืบอัจฉริยะ โคนัน	มีผู้ตอบ	1 คน
X-MEN	มีผู้ตอบ	3 คน	หัวเหม่ง เจอผีเจ่ง	มีผู้ตอบ	1 คน
B.J.	มีผู้ตอบ	1 คน	พยัคฆ์สาว	มีผู้ตอบ	1 คน
มือสูรปราบปีศาจ	มีผู้ตอบ	1 คน	ค่านึงรักที่เลื่อนกลาง	มีผู้ตอบ	1 คน
H2	มีผู้ตอบ	2 คน	เพราะหัวใจเพรียกหา	มีผู้ตอบ	4 คน
DEAR BOY	มีผู้ตอบ	4 คน	ด้วยมนตราแห่งรัก	มีผู้ตอบ	1 คน
ANGLE BEAT	มีผู้ตอบ	3 คน	คู่รักวัยแห้ว	มีผู้ตอบ	2 คน
KISS	มีผู้ตอบ	3 คน	เขี้ยวกันหน่อยสาวน้อยจะมีแฟน	มีผู้ตอบ	2 คน
OH! MY DARLING	มีผู้ตอบ	10 คน	หัวใจ วีไอเคิล	มีผู้ตอบ	1 คน
ภาพรักในฝัน	มีผู้ตอบ	3 คน	หล่อนัก รักชะเลย	มีผู้ตอบ	1 คน
จอมคนแดนฝัน	มีผู้ตอบ	1 คน	หล่อ 3 ตามสเบ็ก	มีผู้ตอบ	1 คน
คำสาปพาไรท์	มีผู้ตอบ	4 คน	จะรักให้ติดต้องที่ละชั้น	มีผู้ตอบ	1 คน
อย่างงี้สิ! จะรักเลย	มีผู้ตอบ	1 คน	จะฝากใจให้ใครดี	มีผู้ตอบ	2 คน
อเล็กซานโดรท์	มีผู้ตอบ	3 คน	รั้งเธอไว้ ใต้เงารัก	มีผู้ตอบ	1 คน
รักข้ามขอบฟ้า	มีผู้ตอบ	1 คน	เวที ฉาบสีรั้ง	มีผู้ตอบ	2 คน
จูบทำนาย	มีผู้ตอบ	7 คน	รักเธอยิ่งกว่าดาว	มีผู้ตอบ	1 คน
พลิกตำนานมหัศจรรย์	มีผู้ตอบ	1 คน	รักแล้ว เขี้ยวหน่อย	มีผู้ตอบ	1 คน
DREAMER	มีผู้ตอบ	1 คน	รักแล้ว รอหน่อย	มีผู้ตอบ	2 คน
วุ่นะรักนี้	มีผู้ตอบ	2 คน	รักสักนิคนะ เพื่อนนะ	มีผู้ตอบ	1 คน
มียูกิ	มีผู้ตอบ	2 คน	รักเบา ๆ สาวลูกครึ่ง	มีผู้ตอบ	1 คน
รักดีไหมหนอ พ่อคน 2 หน้า	มีผู้ตอบ	3 คน	รักถอดรุต	มีผู้ตอบ	1 คน

คนละปากหนึ่ง	ของความฝัน	มีผู้ตอบ	1 คน	รักรูปหล่อต้องงอนิด ๆ	มีผู้ตอบ	3 คน
เก่งชะอย่าง	ใครขวางเจ็บ	มีผู้ตอบ	1 คน	รักข้างหน้าต่าง	มีผู้ตอบ	2 คน
ครูดีละครูรัก		มีผู้ตอบ	1 คน	รอยจูบบนปากฟ้า	มีผู้ตอบ	1 คน
เจ้าหญิงจริง ๆ	นะเออ	มีผู้ตอบ	1 คน	ความรักที่ปิดตาย	มีผู้ตอบ	1 คน
COCONUT		มีผู้ตอบ	1 คน	คิดจะรักก็ต้องลุย	มีผู้ตอบ	1 คน
SIPHER		มีผู้ตอบ	2 คน	คู่หู คู่รัก	มีผู้ตอบ	1 คน
Viging Blue		มีผู้ตอบ	1 คน	คนนี้แหละ! ใช่เลย	มีผู้ตอบ	1 คน
มีรูปหล่อ	มาขอแต่งงาน	มีผู้ตอบ	1 คน	เค้าไม่ใช่เด็กแล้วนะ	มีผู้ตอบ	1 คน
มหัศจรรย์บันดาล		มีผู้ตอบ	1 คน	สู้ฝันแสนไกล	มีผู้ตอบ	1 คน
สูตรลับ	นับเลข 5	มีผู้ตอบ	1 คน	สวย เก๋ ช่า อ่าบอใคร	มีผู้ตอบ	1 คน
รักนี้ต้องมีคู่แข่ง		มีผู้ตอบ	1 คน	ทราวมวยใส่หาง	มีผู้ตอบ	1 คน
ตำนานรักห้องสมุด		มีผู้ตอบ	1 คน	ถึงจะห้าว ก็น่ารัก	มีผู้ตอบ	1 คน
รักทรง		มีผู้ตอบ	1 คน	หน้ากากแก้ว	มีผู้ตอบ	1 คน
เจ้าส้ม		มีผู้ตอบ	1 คน	จันนั้นหรือ สวย เนียบ เจียบ	มีผู้ตอบ	1 คน

รายชื่อหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นรายสัปดาห์

ประเภทสำหรับเพศชาย

C-KID	มีผู้ตอบ	8 คน	NOVA	มีผู้ตอบ	1 คน
KC. WEEKLY	มีผู้ตอบ	4 คน	TALENT	มีผู้ตอบ	1 คน
BOOM	มีผู้ตอบ	16 คน			

ประเภทสำหรับเพศหญิง

mimi	มีผู้ตอบ	6 คน	DOKI DOKI	มีผู้ตอบ	3 คน
LA! LA!	มีผู้ตอบ	3 คน	FRIEND	มีผู้ตอบ	2 คน

รายชื่อการ์ตูนไทยที่เด็กและเยาวชนชอบอ่าน

ชายหัวเราะ	มีผู้ตอบ 83 คน	ไอ้ตัวเล็ก	มีผู้ตอบ 31 คน
มหาสนุก	มีผู้ตอบ 68 คน	สวนเด็ก	มีผู้ตอบ 1 คน

รายชื่อการ์ตูนฝรั่งที่เด็กและเยาวชนชอบอ่าน

MICKY MOUSE	มีผู้ตอบ 12 คน	CHIP & DALE	มีผู้ตอบ 1 คน
DONALD DUCK	มีผู้ตอบ 9 คน	SPIDER MAN	มีผู้ตอบ 2 คน
BAT MAN	มีผู้ตอบ 7 คน	VAMPIRE	มีผู้ตอบ 1 คน
SUPER MAN	มีผู้ตอบ 5 คน	LOONEY TOONS	มีผู้ตอบ 2 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงลักษณะอาชีพของผู้ปกครอง โดยละเอียด

อาชีพของผู้ปกครอง

01. รับราชการ แบ่งตามประเภทดังนี้

	คุณพ่อ		คุณแม่
ทหาร	16	ทหาร	3
ตำรวจ	11	อาจารย์/นักวิชาการ	18
อาจารย์/นักวิชาการ	8	ครู	4
วิศวกร	5	สรรพากร	1
แพทย์	3	บัญชี	1
ผอ. โรงเรียน	1	สถาปนิก	1
รองอัยการจังหวัด	1	พยาบาล	2
ปลัดอำเภอ	2	รวม	27
เกษตรอำเภอ	1		
ตุลาการศาล (ระดับ 7)	1		
สรรพากร	1		
การเงิน	1		
หัวหน้า รยล.	1		
หัวหน้างานไฟฟ้า	1		
กำนัน	1		
รวม	34		

02. รัฐวิสาหกิจ

	คุณพ่อ		คุณแม่
ผจก.ฝ่ายบริหารการบินไทย	1	ผอ. กอง	1
กัปตันการบินไทย	1	ทน.แผนก	1
ครูฝึกพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	<u>1</u>	แอร์โฮสเตส	<u>1</u>
รวม	3	รวม	3

03. พนักงานบริษัท

	คุณพ่อ		คุณแม่
ประธานกรรมการบริหาร	1	ผู้จัดการ	6
ผู้จัดการ	18	ที่ปรึกษา	1
ธนาคาร	<u>1</u>	เลขา	2
รวม	22	ธนาคาร	4
		บัญชี	<u>3</u>
		รวม	16

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

04. ทำธุรกิจส่วนตัว

	คุณพ่อ		คุณแม่
โรงงานทั่วไป	3	ร้านตัดเสื้อ-เสริมสวย	3
โรงงานทอผ้า-ผลิตเสื้อผ้า	4	บริษัทค้าที่ดิน	2
โรงงานพลาสติก	1	บิมน้ำมัน	3
โรงงานเครื่องหนัง	3	บ้านเช่า	3
โรงแรม	2	คอนโดมิเนียม	1
โรงงานน้ำแข็ง	3	ร้านถ่ายรูป	2
สำนักทนายความ-บัญชี	2	ทำรองเท้า	1
ผลิต-จำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้า	3	บริษัทยาปราบศัตรูพืช	1
ค้าไม้	3	ทำทอง	2
รับเหมาก่อสร้าง	4	ผลิตของชำร่วย	1
บริษัทวิศวกรที่ปรึกษา	1	ค้าเหล็ก	2
บิมน้ำมัน	4	ฟาร์มเลี้ยงไก่	1
อู่ซ่อมรถ	2	ผลิตเสาเข็ม	1
อุปกรณ์ตัดเย็บเสื้อผ้า	3	อัญมณี	1
นาฬิกา	1	ซูบเปอร์มาร์เก็ต	1
ร้านถ่ายรูป	2	บริษัทออกแบบ-ตกแต่งภายใน	2
บริษัทโฆษณา	1	ผลิตพันปลอม	1
อัญมณี	1	ผลิตโคมไฟ	1
บริษัทออกแบบตกแต่งภายใน	2	ร้านดอกไม้	1
บริษัทขายยาปราบศัตรูพืช	1	บริษัทรับเหมาก่อสร้าง	1
ค้ากระสอบ	1	บริษัทวิศวกรที่ปรึกษา	1
ผลิตของชำร่วย	1	บริษัทบัญชี	1
ทำทอง	7	บริษัทชิปปิ้ง	1
ผลิตเครื่องเงิน	2	โรงงานทั่วไป	4

	คุณพ่อ		คุณแม่
บริษัทขายรถ	1	โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า	2
บริษัทขายเหล็ก	1	โรงงานเพอร์นิเจอร์	1
บริษัทค้าที่ดิน	1	โรงไม้-ค้าไม้	2
ออกแบบ-จัดสวน	1	โรงน้ำแข็ง	1
ประดับยนต์	2	โรงงานเครื่องหนัง	2
บริษัทค้าอาหารสัตว์	1	โรงภาพยนตร์	1
ผลิตเหล็กคัต	1	โรงแรม	1
ผลิตเสาเข็ม	1	โรงพยาบาล	1
บ้านเช่า	2		

05. รับจ้าง

	คุณพ่อ		คุณแม่
รับจ้างทั่วไป	2	รับจ้างทั่วไป	2
ขับรถส่งของ	2	ตัดเย็บเสื้อผ้า	3
เทรนเนอร์ม้า	1	รีดผ้า	1
ซ่อมอิเล็กทรอนิกส์	1		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

06. วิชาชีพอิสระ

	คุณพ่อ		คุณแม่
นักการเมือง	1	สถาปนิก	1
วิศวกร	7	ชายประกัน	3
สถาปนิก	7	แพทย์	3
แพทย์	7	ทันตแพทย์	1
ทันตแพทย์	1	พยาบาล	8
ทนายความ	2	ครูโรงเรียนเอกชน	1
ช่างทำทอง	2	แม่ครัว	1
ช่างกลึง	1	ช่างไม้	1
ช่างไม้	1	เล่นหุ้น	2
ช่างภาพ	1		
หมอดู	1		
มัคคุเทศก์	1		
เซลขายยา	1		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

07. ค้าขาย

	คุณพ่อ		คุณแม่
ร้านอาหาร-กาแฟ	6	ร้านอาหาร	8
ร้านขนม-ไอศกรีม	3	ร้านขนม	3
ขายผลไม้	1	ขายของชำ	8
ขายเครื่องครัว	2	ขายเครื่องครัว	1
ขายของชำ	5	ขายผลไม้	2
ขายเครื่องยนต์-อะไหล่ยนต์	4	ขายยา	4
ขายโทรศัพท์มือถือ	1	ขายหมู	1
ขายยา	4	ขายสุนัข	1
ขายดอกไม้แห้ง	1	ขายเสื้อผ้า	8
ขายเสื้อผ้า	7	ขายผ้า	2
ขายผ้า	2	ขายรองเท้า	5
ขายรองเท้า	5	ขายสินค้าเกษตร	1
ขายสินค้าเกษตร	2	ขายเครื่องใช้/อุปกรณ์ไฟฟ้า	3
ขายสุนัข	1	ขายบ้าน	1
ขายรถมอเตอร์ไซด์	1	ขายรถมอเตอร์ไซด์	2
ขาย-ติดตั้งแอร์	2	ขายดอกไม้	1
ขายเทป-วีดีโอเทป	1	ขายเครื่องประดับ/สินค้าพื้นเมือง	1
ขายเครื่องประดับ-สินค้าพื้นเมือง	2	ขายกีฬาชอบ	1
ขายเครื่องพิมพ์ดีด	1	ขายของเล่น	1
ขายบ้าน	1	ขายเครื่องดนตรี	1
ขายเครื่องดนตรี	1	ขายเครื่องสำอางค์	1
ขายเฟอร์นิเจอร์	5	ขายน้ำยาเคมี	1
ขายเครื่องไฟฟ้า	3	ขายแอร์	1
ขายของเด็กเล่น	1	ขายสายรัดของ-ถุง	1

	ศพพ่อ
ชายรณนต	1
ชายถุง-สายรัดของ	3
ชายหนังสือ	1

08. พ่อบ้านแม่บ้าน

แม่บ้าน	124 คน
---------	--------

พ่อบ้าน	0 คน
---------	------

09. เสียชีวิต 3 คน

10. แยกกันอยู่ (หย่า) 5 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่างกับเงินค่าขนมของกลุ่มตัวอย่าง

	ต่ำกว่า 20	20-40	41-60	61-80	81-100	>100
รับราชการ	4	26	24	10	7	3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	8	8	1	3	-
พนักงานบริษัท	1	18	8	3	9	3
ธุรกิจส่วนตัว	2	23	37	17	22	5
รับจ้าง	1	4	2	-	-	1
วิชาชีพอิสระ	-	15	5	3	4	2
ค้าขาย	4	23	34	21	17	11
เสียชีวิต	-	1	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	2	3	-	-	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่างกับเงินค่าขนมของกลุ่มตัวอย่าง

	ต่ำกว่า 20	20-40	41-60	61-80	81-100	>100
รับราชการ	3	24	15	6	1	2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	3	5	2	1	3
พนักงานบริษัท	-	12	6	5	1	1
ธุรกิจส่วนตัว	3	20	15	4	12	8
รับจ้าง	1	4	4	2	-	1
วิชาชีพอิสระ	2	5	2	2	-	-
ค้าขาย	2	22	29	9	14	10
แม่บ้าน	1	30	41	21	31	1
เสียชีวิต	-	-	-	2	-	-
อื่น ๆ	-	-	4	2	2	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ไม่ซื้อการ์ตูนที่มีลิขสิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สนใจเรื่องมีลิขสิทธิ์หรือไม่	95	24
ราคาแพงกว่าแบบไม่มีลิขสิทธิ์	92	23.2
มีคุณภาพไม่สมกับราคา	34	8.6
อื่น ๆ	4	1.0
รวม	225	56.8

สำหรับผู้ตอบเหตุผลอื่น ๆ แสดงเหตุผลดังนี้

1. บางเรื่องนั้นพิมพ์ออกจำหน่ายตั้งนานแล้ว พอมีผู้ได้รับลิขสิทธิ์ก็ทำให้ผู้อ่านต้องย้อนกลับไปอ่านเล่มแรกใหม่ กับผู้ได้รับลิขสิทธิ์ ทำให้เสียเวลา และเสียเงินเพิ่มโดยไม่จำเป็น
2. ไม่สนใจว่าใครจะเป็นผู้จัดพิมพ์ มีลิขสิทธิ์หรือไม่ สนใจแต่เนื้อหา ลายเซ็น ภาพวาด คนแต่งเรื่อง คนเขียนภาพ การ์ตูนเรื่องนั้น ๆ มากกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เหตุผลที่เด็กและเยาวชนไม่ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน

- ไม่ชอบอ่านหนังสือ	จำนวน	3
- ชี้แจงอ่าน	จำนวน	2
- อ่านไม่รู้เรื่อง	จำนวน	2
- ไม่อยากอ่าน	จำนวน	1
- ไม่แสดงเหตุผล	จำนวน	5
รวม		13

เหตุผลที่เด็กและเยาวชนรู้สึกเฉย ๆ ต่อการอ่านหนังสือการ์ตูน

- อ่านก็ได้ ไม่อ่านก็ได้ -		
บางทีก็อ่าน บางทีก็ไม่อ่าน		29
- ไม่มีเวลา		8
- ไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือ		2
- ไม่ค่อยได้ซื้อ		3
- ไม่มีประโยชน์		3
- อ่านบ้างนิดหน่อย		8
- อ่านเฉพาะเวลาเครียด		3
- ไม่อ่าน ดูแต่รูป		1
- อ่านประจำจนไม่รู้สึกอะไร		1
- ไม่แสดงเหตุผล		11
รวม		69

ประวัติผู้เขียน

นายธรรมจักร อยู่โพธิ์ เกิดวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2512 ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทย์-โทรทัศน์
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในปีการศึกษา 2534 สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในปีการศึกษา 2534
เช่นกัน และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคนอกเวลาราชการ) ที่
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2536 ปัจจุบันทำงานที่บริษัท แมเนเจอร์ มีเดียกรุ๊ป จำกัด
(มหาชน) บริษัท ลูนา อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และ บริษัท มิกซ์ (1993) จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย